

[Knud Lind]

Bernhard Baunsgaard, hvis vi blot havde tiden til det, men det er lidt uheldigt, at hr. Bernhard Baunsgaard altid fejlцитerer mig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg nævnte, at hr. Knud Lind havde sagt, at der var 1.255 registrerede sager, og af disse fik klagerne ret i 6-7 pct. 75 ud af 1.255 er mellem 6 og 7 pct. Hvilket fejlцитat er der i det?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er jo lidt kedeligt, når vi er helt derude, hvor hr. Bernhard Baunsgaard fejlцитerer sig selv, idet hr. Bernhard Baunsgaard jo nævnedes som mit citat, at de ikke fik ret. Det har jeg aldrig talt om. Jeg talte om en løftet pegefinger.

Wilhelm (VS):

Hr. Knud Lind har jo i dag befæstet sin position som fremskridtspartiets ordfører i sager vedrørende pølsemand og agurkesalat, og det er ikke det, der giver mig anledning til kommentarer. Men VS har jo ikke mulighed for at medunderskrive på de ting, der kommer fra retsudvalget, og derfor vil jeg lige sige, at VS agter at stemme for denne indstilling vedrørende ombudsmandsberetningen for 1982.

Vi er heller ikke ubetinget tilfredse med den måde, ombudsmandsinstitutionen fungerer på, men vi har lagt den linje og fulgt den gennem alle årene, at vi stemmer for beretningen, medmindre der er særlige grunde til at gøre noget andet. Det var der et enkelt år, hvor vi mente, at vi ville have blåstemplet en helt, helt forkert og temmelig katastrofal afgørelse. Det er der ikke i 1982-beretningen, og derfor stemmer vi for den.

Det er muligt, at ombudsmandsinstitutionen fungerer, som man oprindeligt tænkte sig, men vi synes, at man så skulle tænke sig noget andet. Vi synes, den fungerer for svagt. Vi synes – og det har jo også været drøftet i retsudvalget adskillige gange – at ombudsmandsinstitutionen i for ringe grad – om det så skyldes for lidt tid, eller at man prioriterer anderledes – er ude på besigtigelser. For denne beretningsperiode drejer det sig om en

enkelt besigtigelse vedrørende to institutioner inden for kriminalforsorgen og intet andet.

Vi har også tit sagt, at vi synes, ombudsmandsinstitutionen i for ringe grad tog sager op af egen drift – det er det, hr. Knud Lind kalder, at ombudsmanden selv tager sager op, men det er jo ikke helt det samme. Det drejer sig om 35 sager i 1982. Det er ikke meget forskelligt fra, hvad det har været de foregående tre år, men det er kun cirka halvdelen af, hvad det var i årene forud for de tre år. Jeg ved ikke, om det er en tendens, for noget andet er, at det er helt umuligt ud fra beretningen at se, hvad det egentlig betyder at tage sager op af egen drift. Man får bare tallet 35, og man får også at vide, at det kan være en avisnotits, der har givet anledning til, at ombudsmandsinstitutionen sådan lige har rørt ved den, oprettet sagsnummer og så i øvrigt ikke fundet anledning til at gøre mere eller har undersøgt: hvad er egentlig lovreglerne for det, man har kunnet læse sig til i pressen eller på anden måde skaffet sig selv oplysning om, og så fundet ud af, at der var egentlig ikke noget at sige til det, og henlagt denne sag? Men stadig væk har den et nummer, og den indgår altså i statistikken som sager taget op af egen drift. Det er meget svært at se, om det egentlig er noget som helst væsentligt område for ombudsmandsinstitutionen, tallet helt ufortalt.

Vi mener også, der kunne være behov for stærkere beføjelser til ombudsmanden, i hvert fald noget, der bragte ombudsmandshenstillinger nogenlunde op på samme niveau af alvorlighed over for forvaltningsmyndighederne, som de havde oprindeligt, for det er vores bestemte indtryk, at forvaltningsorganerne tager betydelig lettere på henstillinger og næser og kritik, når de kommer fra ombudsmandsinstitutionen i de seneste år, end man gjorde for en længere årrække tilbage.

Vi mener også – det har vi drøftet ofte i retsudvalget – at det udvalg her i huset, der er tilforordnet ombudsmandsinstitutionen, tager sig for lidt tid eller har for lidt tid og for ringe muligheder for at følge med, og det har været en kollektiv dårlig samvittighed, hvis jeg ikke tolker det helt galt; det har alle i og for sig erkendt i retsudvalget, og det burde der egentlig gøres noget ved, måske med et særligt ombudsmandsudvalg, der havde denne specielle opgave.